

tano

tano

tano

tano

tano

tano

GANDIA

Cap al Primer Congrés d'Economia Valenciana

Vicent Soler

Els pròxims 5, 6 i 7 de desembre se celebrarà el Primer Congrés d'Economia Valenciana. Fa temps que la gent vincu-

lada a l'economia del país —empresaris, investigadors, institucions o sindicats— demanava una convocatòria d'aquest tipus. Malgrat la intensa activitat d'estudi duta a terme durant els darrers vint anys, encara no havia tingut lloc un encontre formal entre totes les parts implicades, per tal de «discutir» els temes bàsics de l'activitat econòmica i «fer-ne balanç». La Generalitat, amb l'ajut de les universitats de València i Alacant, i els col·legis d'economistes, n'ha creat el marc.

Precedents

A banda alguns encontres sectorials, com les Jornades d'Economia Regional, organitzades per l'Associació Valenciana de Ciència Regional (AVCR) ara fa tres anys, l'únic precedent equiparable és la Conferència Econòmica del País Valencià. Es realitzà el 1934, organitzada pel Centre d'Estudis Econòmics Valencians —de la mà del grup d'Ignasi Villalonga— i molt personalment per Romà Perpinyà. En aquell temps, l'economia valenciana estava hegemonitzada pels grups agràrio-comercials, que aconseguiren de donar un *economic bias* a les resolucions de la Conferència, a desgrat dels promotors, que aspiraven a convertir-la en un lloc per buscar una estratègia comuna entre els sectors i els grups econòmics del país.

Un nou país, una altra situació

Mig segle més tard, el paisatge i l'estructura econòmica han canviat fonamentalment. En els darrers trenta anys, s'ha capgirat l'ordre de significació sectorial i espacial al País Valencià, des del punt de vista que ens ocupa. A més a més, en els darrers vint anys, s'ha escrit una autèntica pila de llibres i articles sobre economia, en un nombre sense prece-

dents. Dos fets han col·laborat decisivament per a aconseguir-ho. El primer, el *turning point* que per a la ciència social del país significà *Nosaltres els valencians*, de

Joan Fuster, que ha fet dir a més d'un que podríem parlar de la prehistòria de les ciències socials valencianes, abans d'aquest llibre. El segon, la creació i la consolidació de la Facultat d'Econòmiques a València i, més recentment, a Alacant. Tot plegat ha produït una munió d'estudiosos que, originalment, van tenir el saludable bon trellat de polemitzar i, consegüentment, de publicar en abundància.

Darrerament, això ha canviat. Sense que s'haja perdut el ritme d'aparició de treballs —que, inclús, s'ha incrementat—, l'ambient de contrast i de polèmica ha cedit fins arribar a mínims perillous. Les institucions de la Generalitat, en produir més possibilitats d'estudi i de treballs, han afegit més asimetria entre producció de papers i debats sobre les distintes òptiques.

Un congrés per a la reflexió

És clar que no cal un congrés per a mantenir un to adequat en la confrontació de plantejaments sobre què fer en la nostra economia —i com, quan i per qui. Una societat viva té agents socials suficients per a generar el debat. De tota manera, sempre és útil fer seure totes les parts implicades entorn d'una taula, perquè reflexionen sobre els punts bàsics del nostre futur. Particularment, quan apareixen autèntiques mutacions en el sistema productiu d'aquest i de tots els països del món.

Feta la convocatòria, tot depèn de la resposta que trobe entre els qui tenen alguna cosa a dir sobre la nostra economia.

(*) *Professor de la Facultat de Ciències Econòmiques de València. Vocal del Comitè Organitzador del Congrés.*